

[Agerschau]

er automatisk, men skal foretages af det sociale udvalg.

Socialministeren taler ellers længe og gerne om pensionisters selvaktivitet og udnyttelse af egne ressourcer, men der er altså kun tale om ord. I dette lovforslag er der ikke en antydning af, at pensionisten selv skal inddrages i beslutningen. Hvad den pågældende selv mener, synes ikke at have nogen interesse for socialministeren. Der er andre, der skal tage den pågældende beslutning for pensionisten, og det finder vi i SF fuldstændig uacceptabelt. Helst ser vi, at lommepengeordningen helt forsvinder både fra plejehjem og fra hospitaler, og det er det, vi vil arbejde for under forslaget's behandling i socialudvalget. Men i det mindste bør der ikke ske pensionsinddragelse, mens de pågældende rent faktisk befinder sig på et hospital. Som § 46, stk. 2, er formuleret, kan man i praksis fratage folk muligheden for at vende tilbage til eget hjem, og når socialministeren oven i købet har opfordret kommunerne til at undlade nyt plejehjemsbyggeri, finder vi faktisk hans forslag ganske uanstændigt.

I lighed med socialdemokratiet finder vi, at der nu er grund til at se på fordelingen af rådighedsbeløbet. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet drøfte, om denne form for hjælp ikke kunne afløses af retsmæssige ydelser. Vi finder det umyndiggørende, at pensionister, fordi de ikke får en pension, de kan leve af, bliver nødt til at søge den form for hjælp på bistandskontorerne. Vi mener ikke, at det, at man ikke får en pension, man kan leve af, automatisk gør folk til sociale problemer. Det er det, der af og til sker ved den nuværende rådighedsbeløbsordning.

I lighed med socialdemokratiet er vi uenige i, at man skal indføre en bestemmelse om tilbagebetaling af de personlige tillæg. Vi mener, det er et eksempel på, at socialministeren er i gang med at forøge administrationen. Vi tror ikke på, at det problem, der omtales i lovforslaget, står mål med den forøgede administration, der må forekomme.

I bemærkningerne til lovforslaget er lige omtalt de besparelser på den sociale pensionsfond, som regeringen vil foretage. I den forbindelse skal jeg bemærke, at vi mener, at den sociale pensionsfond er oprettet for at give pensionisterne bedre økonomiske vilkår, og de beslutninger, der i den forbindelse er taget om forbedringer, skal fastholdes. Der-

for er vi modstandere af de foreslåede besparelser. Vi mener, at de 248 plus 473 mill. kr., der var afsat, skal bruges, og de kan passende bruges til forhøjelse af pensionstillægget, som kun udbetales til dem, der ikke har andet end den nøgne pension.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Indtil nu må man sige, at det må være et godt forslag fra socialministeren, indtil vi når § 46, for det første er jo modtaget meget velvilligt. Det er faktisk også så kompliceret, at det ville være vanskeligt at gøre meget andet. Ja, undskyld, men jeg synes, det er så kompliceret, at det kræver en teknisk gennemgang. Den har jeg da også allerede fået socialministerens tilsagn om.

Forslaget er jo ret omfattende, og der er brug for den regelforenklning. Ved at få den tekniske gennemgang med embedsmændene kan vi nok hjælpe hinanden med at få svar på nogle af de spørgsmål, vi senere skulle have skrevet frem og tilbage om med mange misforståelser til følge og en uddybning af spørgsmålene, så man til sidst næsten har glemt, hvad det er, man har spurgt om.

Jeg har været under stærk påvirkning af hr. Albertsen i New York. Han har til stadighed erindret mig om vores debat om ældrekommissionens rapport og spørgsmålet om lommepenge. Jeg går da ud fra, da socialministeren også selv hylder tankerne, at det er noget, vi kommer frem til på et senere tidspunkt, hvor vi kan klare det af, for der er ingen, der bryder sig om umyndiggørelsen af de ældre.

Men netop § 46 er udtryk for, at vi den 20. maj i år fik en folketingsbeslutning vedtaget, hvorefter vi skulle ligestille somatiske og psykiatiske patienter med hensyn til inddragelse af pension. Det synes jeg også at regeringen imødekommer med bestemmelserne i § 46. Den er nok vanskeligt læselig, når den kan give anledning til misforståelser. Jeg har måttet gå den igennem flere gange, også med nogen hjælp, men resultatet af det er, at der sker ingen ændring for de somatiske patienter, hvorimod der sker en forbedring for de psykiatiske patienter på 5 mill. kr. Det må man kalde en forbedring. Så må vi snakke os igennem, om modellen ser ud, som vi synes den skal, eller der under udvalgsarbejdet er mulighed for at ændre på den. Men ingen